

רע"פ 7810/16 - ירון לוי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 7810/16 - א'

לפני: המבקש:
כבוד השופט ס' ג'ובראן
ירון לוי

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד מיום 8.9.2016 בעפ"ת 42507-05-16 שניתן על ידי כבוד השופט ד"ר ש' ברונשטיין; ובקשה לעיכוב ביצוע

בשם המבקש: עו"ד כרמית זמיר

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (השופט ד"ר ש' ברונשטיין) בעפ"ת 42507-05-16 מיום 8.9.2016 במסגרתו נדחה ערעורו של המבקש על גזר דינו של בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה (השופטת מ' כהן) בפל"א 141-07-15 מיום 10.5.2016.

2. נגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] ולפי סעיף 2(א) לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], התש"ל-1970. על פי עובדות כתב האישום, ביום 1.7.2015 בשעות הבוקר נהג המבקש באוטובוס זעיר, זאת ללא רישיון נהיגה תקף, ללא רישיון נהיגה מתאים לסוג הרכב, וללא פוליסת ביטוח תקנית. בית משפט השלום לתעבורה הרשיע את המבקש במיוחס לו על בסיס הודאתו במסגרת הסדר טיעון, וגזר עליו עונש מאסר מאחורי סורג ובריה למשך 12 חודשים; הפעיל באופן חופף עונש מאסר מותנה למשך 12 חודשים

עמוד 1

שהוטל עליו בהרשעה קודמת; פסילה מקבלת או החזקת רישיון למשך 20 חודשים החל מיום שחרורו ממאסר; 3 חודשי פסילה מהחזקת רישיון למשך 3 שנים על תנאי שלא יעבור עבירה שבגינה הורשע, או שמנויה בתוספת הראשונה או השנייה לפקודת התעבורה; 10 חודשי מאסר למשך 3 שנים על תנאי שלא יעבור עבירה של נהיגה בפסילה, נהיגה ללא רישיון נהיגה ונהיגה ללא רישיון נהיגה תקף למעלה משנה; וכן הוטל עליו לחתום על התחייבות אישית בסך 10,000 ש"ח למשך 3 שנים להימנע מביצוע עבירה של נהיגה בפסילה, נהיגה ללא רישיון נהיגה ונהיגה ללא רישיון נהיגה תקף למעלה משנה.

3. המבקש ערער לבית המשפט המחוזי על גזר דינו, בו עמד על נסיבותיו האישיות, לרבות העובדה שנישא לאחרונה, היותו אב, מצבו הבריאותי הרעוע של אביו ופטירת אמו לפני מספר שנים. כן גרס המבקש כי יש להתייחס לעובדה שמעולם לא נידון למאסר בפועל, שסיכויי השיקום שלו בתוך כתלי בית הסוהר קטנים וכי שהה במעצר במשך חודש ימים ולאחר מכן במעצר בית מלא במשך למעלה מ-9 חודשים. בית המשפט המחוזי דחה את טענות המבקש על רקע העבירה החמורה שביצע, תסקיר שירות המבחן והעובדה שמאסר מותנה בעבירות קודמות לא הניא אותו מלבצע עבירות תעבורה. בבקשתו לפניי, חוזר המבקש על טיעונו לפני בית המשפט המחוזי, מבקש לבטל את גזר הדין ולהאריך את עונש המאסר המותנה.

4. אין בידי לקבל את הבקשה למתן רשות ערעור. עניינו של המבקש כבר נדון בפני שתי ערכאות. הלכה היא, כי אין מעניקים רשות לערעור שני, אלא אם עולה סוגיה עקרונית בעלת חשיבות כללית, בין משפטית ובין ציבורית (ראו: ר"ע 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיה) (13.7.1982)), או אם ישנם שיקולי צדק ייחודיים בנסיבות המקרה (ראו: רע"פ 5066/09 אוהיון נ' מדינת ישראל (22.4.2010)). עיינתי בבקשה ובפסקי הדין של בית משפט השלום לתעבורה ושל בית המשפט המחוזי, ואני סבור כי אין מקום להתערב בהם. המבקש לא העלה בבקשתו טענה בעלת חשיבות ציבורית או משפטית כאמור וכל בקשתו עניינה בנסיבותיו הפרטניות של מקרה זה, אשר אינני סבור כי עולים בו שיקולי צדק ייחודיים. על כן, המבקש לא הצביע על עילה המצדיקה דיון ב"גלגול שלישי" ומשכך דין הבקשה להידחות.

בבחינת למעלה מן הצורך, יפים בעניין זה דברי השופט נ' סולברג ברע"פ 8013/13 מסעוד נ' מדינת ישראל, פסקה 14 (18.12.2013), אשר עסק גם הוא בהטלת עונש מאסר במקרים של עבירות חוזרות של נהיגה בלי רישיון נהיגה וללא ביטוח. וכך כתב: "במחדליו העיד המבקש על עצמו כי מורא החוק אינו חל עליו. רחמנות יתרה כלפיו, כמוה כהתאכזרות אל הולכי רגל תמימי-דרך ואל שאר המשתמשים בכביש. אין הצדקה לחשפם לסכנת נפשות, וגם לא לנזקים כספיים הנובעים מן הקושי להיפרע ממי שגרם לפגיעה בתאונת דרכים כשאינו מחזיק ברשיון ואיננו מבוטח." אמת הדבר, לא נגרמו פגיעות פיזיות בעקבות עבירות המבקש, אך המעשים כשלעצמם מצדיקים ענישה מחמירה. נוכח ריבוי העבירות של המבקש, והיות שענישה קלה יותר לא הביאה אותו לחדול מביצוע עבירות התנועה, יש מקום למצות את הדין עם המבקש. על יסוד כל האמור, לא ראיתי לנכון להתערב בפסק דינו של בית המשפט המחוזי.

5. סוף דבר הבקשה נדחית. משכך, ממילא הבקשה לעיכוב ביצוע עונש הפסילה מתייתרת.

ניתנה היום, כ"ח בתשרי התשע"ז (30.10.2016).

